

PHẨM IX
TẬP CHÍN KỆ

(LXII) Mẹ Của Vaddha

Trong thời đức Phật hiện tại, nàng được sanh ở thành phố *Bhàrukaccha*, trong một gia đình thường dân. Sau khi lập gia đình, nàng sanh được một người con, đặt tên là *Vaddha* và nàng được biết là mẹ *Vaddha*. Nghe một Tỷ-kheo thuyết pháp, nàng trở thành một tín nữ, và giao lại con cho bà con. Nàng đi đến các Tỷ-kheo-ni và xuất gia. *Vaddha* đi thăm mẹ, đi một mình vào tinh xá Tỷ-kheo-ni và bị mẹ khiển trách như sau:

204. *Vaddha, chớ bao giờ,*

Rơi vào cõi tham dục,

Này con, chớ chia phần,

Trong đau khổ liên tục.

205. *Hạnh phúc là ẩn sĩ,*

Không tham, nghi đoạn tận,

Sống mát lạnh, chế ngự,

Không còn các lậu hoặc.

206. *Ẩn sĩ ấy hành trì,*

Con đường đạt chánh kiến,

Chấm dứt sự khổ đau,

Vaddha! Hãy tiến tu.

Rồi *Vaddha* suy nghĩ: 'Mẹ ta chắc đã chứng quả A-la-hán', nên nói như sau:

207. *Với tự tín mẹ nói,*

Mục đích này cho con,

Mẹ thân! Con nghĩ rằng,

Mẹ không còn tham dục.

Rồi vị Trưởng lão Ni trả lời, nêu rõ trách nhiệm của mình đã làm xong:

208. *Vaddha! Phạm hành gì,*

Thấp, cao hay bậc trung,

Một tí nhỏ tham dục,

Không có ở nơi ta.

209. *Ta đoạn mọi lậu hoặc,*

Không phóng dật, thiển tu,

Ba mình đã đạt được,

Làm xong lời dạy.

Người con dùng lời khuyên của mẹ để tự sách tấn đi vào tinh xá, ngồi trên chỗ mình thường ngồi, triển khai thiền quán và chứng quả A-la-hán. Suy tư trên hạnh phúc về quả chứng của mình, *Vaddha* đi đến mẹ và nói lên chánh trí của mình:

210. *Vi diệu thay, mẹ ta,*

Khích lệ, thúc đẩy ta,

Những kẻ thuộc chân đế,

Với lòng từ thương tưởng.

211. *Ta nghe lời mẹ dạy,*

Lời giáo giới mẹ hiền,

Ta hành pháp cảm kích,

Đạt an ổn khổ ách.

212. *Ta tinh tấn tinh cần,*

Ngày đêm không biếng nhác,

Được mẹ khéo khích lệ,

Ta chứng tịnh tối tượng.